

עין משפט
גר מצווה

ל:

עד כמה פרק רביעי בכורות

מסורת הש"ס

א למאן חכמי ר' יהודה דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ב למאן חכמי ר' יוחנן דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ג למאן חכמי ר' שמעון דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ד למאן חכמי ר' הלל דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ה למאן חכמי ר' עקיבא דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ו למאן חכמי ר' תנאים דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ז למאן חכמי ר' אמוראים דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ח למאן חכמי ר' גמרא דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ט למאן חכמי ר' פוסקים דאמר לרב הושע ר' מאיר...
י למאן חכמי ר' פירושא דאמר לרב הושע ר' מאיר...

הגהות הב"ח

אמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
במר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
גמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
דמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
המר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ומר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
זמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
חמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
טמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ימר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...

שיטת מקובצת

אמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
במר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
גמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
דמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
המר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ומר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
זמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
חמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
טמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ימר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...

ההוא על המעשר השוד על השביעים. וכ"ש השוד אשעיית השוד למעשר. ומאן חכמי ר' מאיר. דלמר לקמן השוד לדבר אחד השוד לכל המורה. הרי הוא כשיראל מומר. ולא אמרינן ליהוי עובד כוכבים גמור כאלו לא נגמיר: דאי קדיש. אשה יו לאחד שהמיר דמו קידושו קידושין: דכרי חבירו. מפרש בתוספתא במסכת דמאי (פ"ב ה"ג ר"ג) שלא יתן תרומה ומעשר לעם הארץ ושלא יעשה טהרות אלא עם הארץ ושלא יתן עטרה ועישר את שהוא אוכל ואת שהוא מוכר ואת שהוא לוקח: דקדושי

וחכמים אומרים אינו נחשד אלא על אותו דבר בכבד. לרי אילעאי דלעיל השוד על ההטרות משוד על השביעים אלא היכא שאלעוהו נהג לניעהא הא דקאמר הכא אינו יו נאקר אלא לאומו דכר לאו דוקא אלא לאומו דכר ופילא זו ולא אמא אלא לאוסקי כמא כלל המורה כולה: אביו שיהיה ביה יו המעשרים שמו. על ההטרות כמו ועשה נטו: ועולן

אוחו עובד כוכבים שבו לקבל דברי תורה חיון מדבר אחד אין מקבלין אותו ר' יוסי בר' יהודה אומר אפי' דקדוק אחד יו מדברי סופרים וכן ר' יבן לו שבא לקבל דברי לוי' ו' וכהן שבא לקבל דברי כהונה חיון מדבר אחד אין מקבלין אותו שנאמר המקריב את דם השלמים וגו' העבודה המסורה לבני אהרן יכ' כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה ת"ד והבא לקבל דברי חבירות אם ראינוהו שנוהג בצניעה בתוך ביתו מקבלין אותו ואחר כך מלמדו אותו ואם לאו מלמדו אותו ואחר כך מקבלין אותו ר"ש בן יוחי אומר בין כך ובין כך מקבלין אותו והוא למד כדרבו והולך: ת"ר מקבלין לכונים ואח"כ מקבלין לטהרות ואם אמר אינו מקבל אלא לכונים מקבלין אותו וטהרות ולא קיבל לכונים אף לטהרות לא קיבל: ת"ר עד כמה מקבלין אותו ויהי שמוא אומרים למשקין שלשים יום לכמות שנים עשר חודש וכית הלל אומרים אחד זה ואחד זה ו' לשנים עשר חודש אם כן הוה ליה מקולי בית שמוא ומחומרי בית הלל אלא ו' יבית הלל אומרים אחד זה ואחד זה ו' לשלשים: (סימן הב"ד תלמוד תכלית מכ"ס חז"ר גבאי בעצמנו) תנו רבנן יהבא לקבל דברי חבירות צריך לקבל בפני שלשה חבירים ובניו ובני ביתו אינן צריכין לקבל בפני שלשה חבירים רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בניו ובני ביתו צריכין לקבל בפני שלשה חבירים לפי שאינו דומה חבר שקיבל לכן רבן שמעון: תנו רבנן יהבא לקבל דברי חבירות צריך לקבל בפני ג' חבירים ואפילו תלמיד חכם צריך לקבל בפני שלשה חבירים יקון ויושב בישיבה אינו צריך לקבל בפני שלשה חבירים שכבר קיבל עליו משעה שישב אבא שאול אומר אף תלמוד חכם אינו צריך לקבל בפני שלשה חבירים ולא עוד אלא שאחרים מקבלין לפניו אמר רבי יוחנן בימי בנו של רבי חנינא בן אנטיגנוס נשנית משנה זו רבי יהודה ור' יוסי איסתפק להו מילתא בטהרות שדרו ר' רבנן לגבי בנו של ר' חנינא בן אנטיגנוס ו' אילו אמרו ליה לעיין בה אישכוחה דקא 'מענין מהרות וחתיב רבנן מדריה לבנייה וקאי איהו לעיין בה אתו אמרי ליה לר' יהודה ור' יוסי אמר להו ר' יהודה אביו של זה ביה תלמידי חכמים אף הוא מוכזה תלמידי חכמים אמר לו ר' יוסי כבוד זקן יהא מונח במקומו אלא מיום שחרב בית המקדש נהגו כהנים סילמול בעצמן שאין מוסרין את הטהרות לכל אדם: תנו רבנן יו חבר בשמט אשתו ובניו ובני ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשדו וכן יחצר שמוכרין בה תכלת הרי היא בחזקתה עד שתיפסל: תנו רבנן אשת עם הארץ שנשאת לחבר וכן בתו של עם הארץ שנשאת לחבר וכן עבדו של עם הארץ שנמכר לחבר כולן צריכין לקבל דברי חבירות בתחלה אבל אשת חבר שנשאת לעם הארץ וכן בתו של חבר שנשאת לעם הארץ וכן עבדו של חבר שנמכר לעם הארץ אין צריכין לקבל דברי חבירות בתחלה (ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ מעשה באשה אחת שנשאת לחבר והיתה קומעת לו תפילין על ידו נשאת לעם הארץ והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו: תנו

אוחיב נהדי הנך שלוחים וקאי איהו לעיוני נשאלתס: יו אבא של זה כו'. אגב רחמייה קאמר ולא היא: האך זקן. כבוד זקן. האך זקן. כינא ר' חנניא בר' חזקיה כהן: כמטתא עד שפיסל. שומכרו נה קלא אילן לשם תכלת: לריבין לקבל דברי חבירות בתחלה גרסי' ולא גרסי' כמטתא. ובתוספתא (דמאי פ"ב ה"ג ר"ג) גרסינן הכי. כמטתא כלומר מתחלה קודם שנחיקטו כמניניהו וע"ג דלמחן לעיל בניו ובני ביתו אין לריבין לקבל הכא שאני הוואיל ונשעת קבלה לא הוה גביה ואיכא למימר דסרכייהו קמח נקטי: אין לריבין לקבל. אס חזרו תחת ד חכר: קוטרס: קשרי מוכס. שיש חוטמות למוכסין וכשומתינן להן המכס הם נותנין לו חומס כדי שלא יעצבו מוכס שני: וכולן

אמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
במר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
גמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
דמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
המר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ומר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
זמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
חמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
טמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...
ימר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...

אמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר... (אמר רבי הושע ר' מאיר דאמר לרב הושע ר' מאיר...)